

Η εξέγερση των θυμάτων της παγκοσμιοποίησης

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Όταν την περασμένη Κυριακή έγραφα σε αυτήν τη στήλη ότι «οι εκλογές της 25ης του Μάη θα μείνουν ιστορικές για το πανευρωπαϊκό κύμα ενάντια στην Ε.Ε.» ούτε και εγώ περίμενα το μέγεθος του πολιτικού σεισμού που θα ακολουθούσε. Ότι, δηλαδή, στις δύο μεγαλύτερες, μετά την Γερμανική, Ευρωπαϊκές οικονομίες (Βρετανική, Γαλλική) θα έρχονταν πρώτα τα κόμματα εκείνα που έθεταν καθαρά θέμα εξόδου από την ΕΕ με ποσοστά 25-30% των ψηφοφόρων, και ότι σχεδόν σε όλες τις άλλες χώρες στην Ένωση (εκτός από «προοδευτικά λουλούδια» σαν τη Πολωνία και τις Βαλτικές χώρες που ασχολούνται με τη σφαγή του Ουκρανικού λαού με τις ευλογίες της ΕΕ) παρόμοια κόμματα θα συγκέντρωναν πρωτόγνωρα αντί-ΕΕ ποσοστά. Δηλαδή, ποσοστά που φανέρωναν μια μαζική εξέγερση των θυμάτων της παγκοσμιοποίησης ενάντια στον κύριο εκφραστή στην Ευρώπη της Νέας Διεθνούς Τάξης της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Δυστυχώς, η χώρα μας δεν μετείχε σε αυτήν την εξέγερση, χάρη στην εξαπάτηση της ενσωματωμένης «Αριστεράς» που γιορτάζει σήμερα τη «νίκη» της να καταφέρει να αποπροσανατολίσει μεγάλο τμήμα από τα λαϊκά στρώματα ως προς το ότι η αιτία της καταστροφής τους δεν είναι η ίδια η ΕΕ, αλλά οι «κακές» πολιτικές των «κακών» Μέρκελ κ.λπ. Και σε αυτήν την εξαπάτηση συμμετείχε σύσσωμη η «Αριστερά» (εκτός ΚΚΕ) και τα παρακλάδια της, αφού κανένα από τα κόμματά της (ΣΥΡΙΖΑ) και κομματίδια (Ανταρσύα, ΕΠΑΜ, Πλάνο Β κ.λπ.) δεν τόλμησε να εντοπίσει τα αίτια της καταστροφής στην ίδια την ένταξή μας στην ΕΕ, και είτε ζητούσαν να μετατραπεί η ΕΕ σε «καλή» και να μας χαρίσει μεγάλο τμήμα του Χρέους ή το πολύ να βγούμε από την Ευρωζώνη αλλά να μείνουμε στην ΕΕ για ακαθόριστο διάστημα —γεγονός που δεν θα ακύρωνε βέβαια τις βασικές «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» που πέρασαν τα Μνημόνια και οδήγησαν στη σημερινή εξαθλίωση.

Η εξήγηση για τη λαϊκή στάση στην Ελλάδα δεν είναι δύσκολο να βρεθεί γιατί υπάρχει η αντίστοιχη Ευρωπαϊκή (αλλά και Λατινοαμερικανική!) εμπειρία: από τη στιγμή που η εξαθλίωση έχει γενικευθεί στα λαϊκά στρώματα, χάνεται και κάθε εμπιστοσύνη στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι για την δυνατότητά του να δώσει πραγματική αλλαγή στη μοίρα τους και έτσι μεγάλο ποσοστό από τα στρώματα αυτά παύει να μετέχει στην εκλογική διαδικασία. Η συνέπεια είναι το εκλογικό αποτέλεσμα να καθορίζεται τελικά από ποσοστό λιγότερο του 60% των ψηφοφόρων, που αποτελείται βασικά από τους βολεμένους και μισοβολεμένους της παγκοσμιοποίησης, και ένα μικρό τμήμα των θυμάτων της. Όμως, είναι αυτά ακριβώς τα λαϊκά στρώματα, στις φτωχογειτονιές και εργατικές συνοικίες της Ευρώπης που σήμερα, για πρώτη φορά, προσέλκυσαν στη κάλη τα κόμματα που η χρεοκοπημένη «Αριστερά» (μαζί με το σύστημα!) ονομάζει από ρατσιστικά και ακροδεξιά μέχρι...φασιστικά. Φυσικά, τα λαϊκά αυτά στρώματα που σήμερα είναι σχεδόν το 1/3 του Ευρωπαϊκού πληθυσμού δεν είναι ούτε ρατσιστικά, ούτε φασιστικά, αλλά απλώς εκφράζουν την αγανάκτησή τους για μια ενσωματωμένη στο σύστημα «Αριστερά» και απαιτούν το δικαίωμα αυτοκαθορισμού που τους στέρησε η Ευρώπη των ελίτ και της συμπλεκόμενης Αριστεράς.

Απαιτούν, δηλαδή, το δικαίωμα να επιβάλλουν κοινωνικούς ελέγχους στις αγορές που σήμερα ελέγχουν μερικές εκατοντάδες πολυεθνικές επιχειρήσεις, κάτω από τον μανδύα της ελευθερίας

κίνησης κεφαλαίου, εργασίας και εμπορευμάτων. Έτσι, τα λαϊκά στρώματα στρέφονται κατά της μετανάστευσης, όχι βέβαια γιατί έγιναν ξαφνικά ρατσιστές, ενώ τόσα χρόνια δεν είχαν πρόβλημα με τους μετανάστες που είναι επίσης (και μάλιστα χειρότερα) θύματα της παγκοσμιοποίησης, αλλά γιατί βλέπουν τους εξαθλιωμένους μετανάστες να γίνονται «εκούσια» θύματα αδίστακτων εργοδοτών και να καταργούν στην πράξη δικαιώματα που είχαν κατακτήσει οι εργαζόμενοι με αιματηρούς συχνά αγώνες τα προηγούμενα 100 χρόνια. Και στρέφονται κατά της ελευθερίας κίνησης κεφαλαίου και εμπορευμάτων γιατί είναι ακριβώς αυτές οι ελευθερίες που αποτελούν την βασική αιτία της μαζικής ανεργίας τόσο των εργατών που, αν δεν δέχονται τον οικονομικό στραγγαλισμό τους, χάνουν και την ίδια τη δουλειά τους, όσο και των αγροτών και των βιοτεχνών που βλέπουν να συνθλίβονται από τη πλημμύρα των εισαγομένων προϊόντων από «παραδείσους» της Νέας Τάξης, (Ινδία, Κίνα κ.λπ.) με μισθούς επιβίωσης. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που τα λαϊκά στρώματα στην Ευρώπη (εκτός Ελλάδος, παρόλο που έχει υποστεί περισσότερα από οποιοδήποτε άλλον Ευρωπαϊκό λαό από την ΕΕ!) στρέφονται κατά της ίδιας της ΕΕ που καθιερώνει τις «ελευθερίες» αυτές σε βάρος της εργασίας και της ίδιας της ζωής τους. Και, φυσικά, κανένας ΣΥΡΙΖΑ δεν θα καταργούσε αυτές τις «ελευθερίες» που ορίζουν την ίδια την παγκοσμιοποίηση, τις οποίες ποτέ δεν αμφισβήτησε!

Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι η μόνη λύση είναι ένας στείρος εθνικισμός όπως υποστηρίζουν πολλά από τα κόμματα που προσέλκυσαν τα λαϊκά στρώματα τα οποία αποτελούν τα θύματα της παγκοσμιοποίησης. Και αυτή είναι η ουσία της χρεοκοπίας της ενσωματωμένης Αριστεράς που αυτό-καταδικάστηκε παντού στην ουσιαστική ανυπαρξία —εκτός Ελλάδος, βέβαια, όπου οι Ευρωπαϊκές εξελίξεις έρχονται συνήθως με καθυστέρηση κάμποσων χρόνων! Διότι εάν υπήρχε μια Αριστερά άξια του ονόματός της, αντί να κάνει «αντιφασιστικά» μέτωπα με τα κόμματα της Κοινοβουλευτικής Χούντας ενάντια στα λαϊκά στρώματα, που δικαιολογημένα την εγκατέλειψαν, θα έκανε μέτωπο με τα ίδια τα λαϊκά στρώματα, όπως αυτός ήταν ο ιστορικός ρόλος της. Δηλαδή, ένα παλλαϊκό Μέτωπο ενάντια στην παγκοσμιοποίηση και την ΕΕ, για την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση, μέσα από ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης της παραγωγικής δομής, με βάση την οικονομική αυτοδυναμία και την εθνική και οικονομική κυριαρχία. Στη συνέχεια, χώρες στο ίδιο επίπεδο ανάπτυξης με την Ελλάδα θα μπορούσαν να ενωθούν σε οικονομικές ενώσεις κυρίαρχων κρατών με αυτοδύναμες οικονομίες που θα επέβαλλαν κοινωνικούς ελέγχους στις αγορές, έξω βέβαια από τον ΠΟΕ, το ΝΑΤΟ κ.λπ., με στόχο την προστασία της εργασίας και του περιβάλλοντος, σε ένα νέο πραγματικό διεθνισμό αντί για τον σημερινό ψευδό-διεθνισμό των βολεμένων της «Αριστεράς» μέσα στην ΕΕ...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_06_01.html